

AMA BIRJIÑARI, BERE ZERURA IGOERAN

I

Goiz sentiyan nola da
Sortzen eguzkia
Argitasun ederrez
Primorez jantzia,
Zeruko izarretan
Parerik gabia?....
Ederragua zera
Birjiña Maria.

Zer eder sortu ziran
Baso ta mendia!
Zer ederra larrosa
Arantzaz josia!
Zer eder loretsua
Dan uda-berria!...
Ederragua zera
Birjiña Maria.

Menditikan dijoan
Erreka chikia
Alaiturik zelai ta
Baserri churia,
¡Zer ederra!... ta bere
Ura ¡zer garbia!...
Garbiagua sortu
Zera zu Maria.

Odoi tantarik gabe,
Baizik den berdiña,
Azaldutzen da iñoiz
Zeru-goi urdiña,
Garbiyan ez izanik
Ezer ori diña.....
Garbiyagua sortu
Zera zu Birjiña.

Zer ederra dan gaba
Izarrez betia,
Agertutzen dalarik
Ere illargia!....
Zer eder Jaungoikoak
Egin dun guztia!....
Ederragua zera
Birjiña Maria.

II

Nere biyotz larriyak
 Bera dan den-dena,
 Kantatutzera zure
 Doayak lenena,
 Alako gauza batez
 Pozkidaz narama,
 Zeralako Jaungoiko
 Semearen Ama.

Bañan gizonak ez du
 Inola izkuntzik,
 Zure doai ederrak
 Kantatzeko denik,
 Gizon on fedetsuak
 Ez daki besterik
 Zuri, ¡Ama! deitutzen,
 Oriñen bakarrik.

Orrela gaur izanik
 Zure igoera
 Zerura, an erregiñ
 Beti izatera;
 Nator fedez beterik
 Ama, zure aurrera
 Otoitz samur batekin
 Erregututzera.

Begira nola dagon
 Nola España!...
 Anparatu ezazu
 Gure sort-erria!
 Baita ere ar zazu
 Zugain, Donostia!...
 Ori eskatzen dizut
 Amacho maitia!

RAMÓN INZAGARAY.

Abuztuaren 15-ean.

